

mélyes életet, de kötelességetek eleget tenni mind annak a feladatnak, amit joggal elvár tőletek a hitves és a család. Nagy a császár, de még nagyobb az Isten. Adjátok meg hát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené.

Ez a jézusi mondás egyebet is mond nektek.

Mondja azt is, hogy az ember testi és lelki életet kell éljen. Add meg tehát a testnek, ami a testé, de add meg a léleknek is, ami a léleké. Éppen úgy, mint az egyéni életben, a házastársi életben is meg kell legyen a testi és a lelki élet egyensúlya. Hitvestársai kell legyetek egymásnak, nemcsak test, hanem lélek szerint is. A lélekszerinti házastársi élet szeretetben, megértésben, türelemben és megbocsátásban kell megnyilvánuljon a ti életetekben. Adjátok meg hát a császárnak, ami a császáré, de Istennek is, ami az Istené.

S még csak egy tanulságot vegyünk a jézusi szavakból.

Az ember nagyon hajlamos arra, hogy csak anyagiakért küzdjön, pénz és arany imádóvá váljon. Ti ne legyetek ilyenekké. Gondoljatok Istenre is, lelki kincseket is gyűjtsetek. Az bizonyos, hogy pénz is kell a boldogsághoz, de még bizonyosabb az, hogy nem elég a pénz a boldogsághoz.

Valahol olvastam, hogy egy ifjú pár elhatározta, hogy legelőször is beszerez mindent, ami a boldogsághoz szükséges, hogy aztán boldogan élhessenek. Nem kell gyermek, nem kell szórakozás, nem kell vasárnap, nem kell templom, se színház, se barátság. Dolgoznak éjjel-nappal, hétköznap és vasárnap. Gyűl is a pénz. Pár év alatt palotát építenek. Következő pár év alatt gyönyörű autót vásárolnak. Ismét pár év alatt szebbnél-szebb ékszereket. Újabb és újabb célokat tűznek maguk elé. Munka és fáradság egész életük. Egyszer csak, valahol az élet végén, döbbennek rá arra, hogy amíg a boldogságért küzdöttek, egy pillanatig se lehettek boldogok, s az élet elszállt, oda lett. Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, de Istennek is, ami az Istené. Csakis így lehettek boldogok, csakis így maradhattok hűek egymáshoz egy életen át, mindhalálíg. Hogy ez így lehessen, adjon nektek az Isten világos értelmet, szerető szívet, s nem utolsósorban Istenben bízó, Isten akarata szerint élni törekvő lelket. Kérjük ehhez Isten segítségét, imádkozunk. Ámen

PAP MÁRIA

ISTEN KEZE

1Móz 1,27

Kedves Ifjú Pár! Ünneplő Gyülekezet!

Rodinnek, a híres francia szobrásznak van egy csodálatos alkotása, melynek neve: „Az Isten keze”. A szobrot magát könnyű leírni: hatalmas bronztenyér tart egy ölelkező párt. Egy férfit és egy nőt. Isten teremtő, megtartó, óvó, gondviselő keze. Mert teremté (...) az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket.

Mikor legelőször halljuk ezt a mondatot, ebből a képből általában annyit bontunk ki a magunk részére, hogy a teremtmény magán hordozza te-

remtőjének vonásait, hogy az alkotásban ott van az alkotó szépsége. Ebben a mondatban azonban ott van mindenekelőtt az az örök igazság, hogy férfinak és nőnek teremtettünk, s hogy ezt az istenképűséget tapasztalhatjuk meg, ha egymást szeretjük. Mert Isten férfinak és nőnek teremtette az embert. Hogy egymást keressék, hogy egymásra találjanak, s hogy megvalósítsák azt a szeretetközösséget, amelyben a kettő egy lesz.

Kedves Ifjú Pár!

A teremtett világ ma megtapasztalható bonyolultságában, a technikai fejlődés mind magasabb csúcseit meghódító ember lassan elidegenedik a társától, a másiktól, a többi embertől. Sok mindenhez ért a mai ember, de a tönkrement kapcsolatok növekvő statisztikája arra a szomorú következtetésre indít, hogy nem értünk egymáshoz. Nem értünk egymáshoz, mert a másik ember nem gépezet, amelyet egy csavarszorítással meg lehet igazítani. Nem értünk egymáshoz, mert a másikhoz való közeledésünk már rutinossá, lélektelenné vált. Pedig a másik, a Társ hús-vér ember, akinek lélekből jövő, igaz érzelmekre van szüksége. És bár az ember a tettetés, az igazi énjének rejtegetésében magas fokot ért el, azt már szinte művészi szinten gyakorolja, a szeretetet, a törődést nem lehet tettetni

Hogy miért mondtam el mindezt?

Azért, mert számtalan, ilyen csodálatosan, szerelemben és szerelemmel induló házastársi kapcsolat romlott el és romlik el a közös életvállalás folyamatában. Miért? Mert a fiatalok nem készültek fel eléggé és a közös élet vizsgáján elbuktak.

Gondoljátok csak el Kedves Testvéreim, hogy életünkben hányszor és hányszor állunk elé vizsgára, legyen az jelképes vagy valós. Mennyi időt, mennyi szellemi és fizikai energiát áldozunk egy-egy ilyen esetben. De vajon megtesszük-e mindezt, mikor a nagy Ő belép az életünkbe?

Sajnos a legtöbb ember elmulasztja ezt a felkészülést. A szerelem jön magától – gondolják a legtöbben – nem kell arra készülődni. Ez így igaz, de ha már megjött, akkor ápolni kell. Az elültetett mag is kinő, de ha nem gondozzuk, megfojtja a gaz, a szárazság és nem hoz majd termést. Éppen ezért a házasságra, a közös életre, az együttlésre fel kell készülni. Mert a szerelem olyan mint a virág: először csak bimbó, melyet csodálunk, aztán kivirágzik a maga színpompájában és illatával elbódít minket, míg végül elhervad, hogy emlékeztessen arra: minden múlandó.

A szerelem is múlandó, de nem kell elkeseredni, mert átveszi a helyet egy sokkal tartósabb és igazabb érzés: a szeretet. A szeretet tulajdonképpen két, egymást szerető „felnőtt” együttélésének, közös jövővállalásának próbaköve. Mert a szeretet nem a szerelem rózsaszín szemüvegén át látja a világot, hanem valósan és igazából. A szeretet látja a társ hibáit, kicsinyességeit, látja a közös élet nehézségeit, megpróbáltatásait, buktatóit, de mindent tűr, mindent megbocsát, mindent fedez, mert SZERET, és ez a legerősebb kapocs két ember között.

Ti is, Kedves Ifjú Pár - Isten kezében vagytok. Isten áldásával rátaláltok egymásra, hogy egymás életét kiteljesítsétek és elinduljatok a boldogságkeresés útján. Hogy felkészültetek-e erre az útra vagy sem, azt ti tudjátok.

De ne csüggedjete el. A szeretet leckéjét mindennap tanulja az ember, lépésről-lépésre. Isten hatalmas, óvó keze, mely egymásnak adott titeket, ott örökös felettetek. A benne való hit, egymás szeretete, az egymás iránti felelősség átsegíti majd a nehéz perceken. Ha ti is igazán akarjátok. Ha nemcsak szóval, de tettel és áldozatvállalással is tudtok szeretni. Isten gyermekei vagytok: férfi és nő, akikben megvan a képesség egy boldog, igaz, szeretetteljes életre. Éljétek hát az Isten által adott tehetségekkel, és tegyétek boldoggá egymást, hogy Isten áldása gazdagon teljesebben be rajtatok. Ámen

ESZMÉK - GONDOLATOK

Ha tudnám, hogy a jövő hónapban világ vége lesz, holnap akkor is gyümölcsfát ültetnék. (Luther)

Mindenekelőtt tudni kell, mit tanított Krisztus. Azután élni kell azt. (Erasmus)

Nagy baj, ha az embernek nincs semmije és senkije, akiért hajlandó volna életét adni. (Tolsztoj)

Egy ember, aki semmiért sem hajlandó áldozatot hozni, nem méltó az életre. (Martin Luther King)

Nincs az ember lelkében nemesebb érzés, mintha egy magánál fensőbbet csodál. (Carlyle)

Én megértem azokat az embereket, akik csak a földre néznek és tagadják Istent. Azt azonban nem tudom megérteni, hogy akik az égre néznek, hogyan mondhatják: nincs Isten. (Abraham Lincoln)

Egy korty vizet sem nyel a csirke, hogy az égre föl ne tekintene. (Ernst Bloch)

Ha Isten nincs, akkor minden hamu. (Mircea Eliade)

Ha valaki nem hisz a szeretetben és nem hisz a szépségben, nincs módunk arra, hogy Isten felfogására vezessük. Ha az emberen innen vagyunk, nem reménykedhetünk abban, ami odatúl van, ott, ahol Istennel találkozunk. Gazdag, szívbeli emberségre van szükségünk, hogy túlléphessük azt, ami emberi. (Antony Bloom)

A jószághoz is kultúra kell, mert másképp elviselhetetlen. (Márai Sándor)

Tudjátok-e az igazi tudás titkát? - Minden emberben van valami, amit megtanulhatok tőle; ebben tanítványa vagyok. (Emerson)

Amíg az ész tulajdonsága az, hogy minél tágasabb horizontot fogjon át, addig a szív arra törekszik, hogy egyet szeressen. (Emerson)

Egy tájékozott ember - kettővel felér. (Cervantes)

Szomorúságtokban és szükségtekben imádkoztok: vajha imádkoznátok örömetek és bőségetek teljében is. (Kahlil Gibran)

Ezer Miatyánk, amit gyűlölködő szívvel mondunk, egyenlő a pokollal. (Eckehard)

Amit ma teszünk, eldönti, milyen lesz a holnap. (Borisz Paszternak)